

Kopia till

malin.johansson@regeringskansliet.se

m.remissvar@regeringskansliet.se

EU kommissionens förslag till reviderad förordning om transporter av avfall COM (2021) 709

Transportstyrelsens synpunkter

Transportstyrelsen har inga invändningar mot förslaget/förslagen i sak men föreslår följande justeringar;

Angående tillämpningsområdet

Vad gäller artikel 2.2(a) och (b) är det inte tydligt varför avfall från fartyg behöver undantas i två olika bestämmelser.

Förslaget i de delar som kopplar till fartygsåtervinningsförordningen

I artikel 2 anges tillämpningsområdet för avfallstransportsförordningen och i punkt 2(h) anges att undantag gäller för fartyg som omfattas av fartygsåtervinningsförordningen, men om fartyget blir avfall inom en medlemsstats territorium så gäller ändå artikel 36 samt kapitel VII och VIII. Transportstyrelsen stödjer denna ändring då den bedöms krävas för att införa förbudet i Baselkonventionen mot att exportera farligt avfall från OECD-länderna, EU-länderna och Liechtenstein till alla andra länder.

Avseende ändringen i artikel 6.2(a) fartygsåtervinningsförordningen 1257/2013 innebär den att fartyg som blir avfall inom unionen bara får återvinnas vid en godkänd anläggning i ett OECD-land, EU-land eller Liechtenstein. Även detta är i linje med exportförbudet av farligt avfall i Baselkonventionen varför Transportstyrelsen stödjer ändringen.

Transportstyrelsen är enligt 2 kap. 27 § p 3 miljötillsynsförordningen (2011:13) tillsynsmyndighet vad gäller fartygens skyldigheter som följer bl.a. av artikel 6 i fartygsåtervinningsförordningen. Som sådan måste Transportstyrelsen därför avgöra var fartyget har befunnit sig när fartyget blir avfall, vilket inte är helt okomplicerat. I den föreslagna förordningen och i fartygsåtervinningsförordningen hänvisas till avfallsdefinitionen i

avfallsdirektivet, vilket har införlivats i 15 kap. 1 § miljöbalken: ”Med avfall avses i denna balk varje ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med.” Utifrån detta blir ett fartyg avfall när fartygets ägare avser att göra sig av med fartyget. Frågan är när tidpunkten för denna avsikt inträffar. Transportstyrelsen anser att den enda möjligheten för myndigheten att avgöra när ett fartyg blir avfall är att utgå från den anmälan som fartygsägaren ska göra enligt artikel 6.1(b) i fartygsåtervinningsförordningen, i vilken denne ska anmäla sin avsikt att återvinna fartyget. Dock borde avsikten att göra sig av med fartyget rimligen ha inträffat vid en tidigare tidpunkt, men av förklarliga skäl saknar tillsynsmyndigheten kännedom om detta i de flesta fallen. Mot denna bakgrund anser Transportstyrelsen att det bör övervägas att förtydliga artikel 6.2(a) fartygsåtervinningsförordningen så att det framgår att ett fartyg som huvudregel anses bli avfall vid tidpunkten för fartygsägarens avsiktsanmälan.

Beslut i detta ärende har fattats av stf. generaldirektör Anita Johansson. I den slutliga handläggningen av ärendet deltog jurist Christine Vallhagen och miljöhandläggare Stina Paulin, den senare föredragande.

Anita Johansson

stf. generaldirektör